

Moder Teresa av Calcutta, förmögen av fattigdomen

Moder Teresa va Calcutta blev den 19 oktober saligförklarad av Johannes Paulus II. Hon sökte ”förening med Jesus Kristus som väntar på hans lärjungar, tröstar dem och skänker dem välsignelse i deras barmhärtighetsverk bland de fattiga.” Artikel av postulator i den helige Josemaría helgonförklaringsprocess publicerad i La Razón (Spanien) med titel ”Moder Teresa av Calcutta, förebild för kärleken till nästan”.

2003-10-24

Det är helgonen som gör den eviga aktualiteten hos Evangeliet så påtaglig. Varje helgon är ett levande vittnesbörd på den här meningen ur hebreerbrevet som beskriver deras egen intensiva erfarenhet: ”Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet” (Heb. 13:8).

Det är också detta arv som de lämnar efter sig till dem som följer i deras spår, ja, till hela Kyrkan.

Övertygelsen att Kristus i dag, liksom för tvåtusen år sedan på vägarna i Palestina, går vid vår sida och kallar på oss: ”Om du vill bli fullkomlig, så gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig” (Matt. 19:21). Idag som då kan varje man eller kvinna luta huvudet mot Jesu bröst och lyssna på hjärtslagen från

Guds av kärleksfyllda hjärta till de av honom skapade varelserna (jfr Joh. 13: 25).

För att förstå Moder Teresas tidlösa budskap, måste vi se bort från de vanliga antropologiska och sociologiska kategorierna. Det är inte bara mot konsumtionssamhället som hon uppreser sig; inte heller är hennes ideal av allmänt filantropiskt slag och hon försvarar inte endast deras värdighet som inte äger något. Istället är hon exempel på en iver att föra fram fattigdomens kompromisslösa dygd, som inte ens vill ta emot de minimala bidragen som utvecklingsländerna ger till socialt skydd av de sämst lottade. Hon vill inte att hennes systrar ska mottaga något som i hennes ögon kunde ses som ett förmildrande av det faktum att de är övernaturliga vittnen till och följer Kristi exempel. Hennes kärlek till fattigdomen är ett rejält slag mot flykten från smärta

och hågen till bekvämlighet som de tekniska framstegen i västvärlden har vant oss vid. Den är framför allt frukten av den glöd med vilken en helig själ söker Kristus. ”En förälskad människa ser Honom i de sjuka”, sade den helige Josemaría Escrivá (jfr Vägen, 419).

På samma sätt är det inte i trendiga sociala reformer eller i utvecklandet av tjugusiga sjukvårdsprogram som hennes kärlek till nästan hämtar inspiration. I de fattiga, de sjuka och de döende såg Moder Teresa Kristus själv och försökte i dem trösta Honom. Hennes kärlek svarade mot den anda som genomlyser Johannes Paulus II: s apostoliska brev *Novo millennio ineunte*: ”Vi måste lyckas med att låta de fattiga ’känna sig hemma’ i varje kristen församling. Skulle inte denna stil vara den mest storslagna och effektiva framställning av det glada budskapet om Guds rike? Utan detta sätt att

evangelisera genom kärleken och det vittnesbörd som finns i den kristna fattigdomen löper förkunnelsen, som också är den första kärleksgärningen, fara att inte bli förstådd eller att drunkna i det hav av ord, som det nutida kommunikationssamhället dagligen utsätter oss för. *Gärningarnas kärlek ger ordens kärlek en kraft, som inte kan missförstås.*” (*Novo millenio ineunte*, 50).

Med andra ord, Moder Teresas, liksom alla helgons, budskap har ett ursprung, en styrka och en brännpunkt som inte går att ta fel på och som är av specifik teologisk art: det har sin grund i Kristus, får sin näring av Kristus, strävar mot Kristus. Föreningen med Kristus, det är det som är målet i det outtröttliga och osläckliga sökandet som vi finner överallt på helgonens existentiella bana. Hos Moder Teresa ser vi detta extra tydligt i de ögonblick då Herren

ville låta henne erfara "Själens dunkla natt". År 1956 anförtrodde hon till ärkebiskopen av Calcutta: "Jag vill bli glädjens apostel."

Men ödet ville att hon skulle bli tvungen att genomföra detta apostolat i ångesten över Guds frånvaro som hon fann outhärdlig. Om detta skrev hon år 1956: "Vissa stunder är ångesten som Guds frånvaro inger mig så stark och på samma gång är den intensiva trängtan efter den Frånvarande så djup i mig, att den enda bön jag ännu kan be är 'Jesu heliga hjärta, jag förtröstar på Dig. Jag skall mätta din törst efter själar.'" Ännu fyra år senare plågades hon av denna prövning men fortsatte att söka Kristus, envist och förtröstansfullt, säker på att få ett svar. "Jag har börjat älska mörkret. Ty jag tror nu att det är en del, en oändligt liten del, av det mörker och den smärta som Jesus upplevde här på jorden." Med

Kristus blir skuggorna till ljus, torkan till förtärande eld.

Det är också i detta ivriga och ständiga strävande att förena sig med Kristus som vi finner förklaringen till den övernaturliga fruktbarheten hos helgonen. Det slutgiltiga målet för döttrarna och sönerna till moder Teresa är inte att vittna om fattigdom, ej heller är det att sköta om sjuka och döende från samhällets lägsta skikt, utan det är att uppnå förening med Jesus Kristus som väntar på hans lärjungar, tröstar dem och skänker dem välsignelse i deras barmhärtighetsverk bland de fattiga.

Msgr. Flavio Capucci

Postulator i den helige Josemaría
Escrivás helgonförklaringsprocess

La Razón

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
moder-teresa-av-calcutta-formogen-av-
fattigdomen/](https://opusdei.org/sv-se/article/moder-teresa-av-calcutta-formogen-av-fattigdomen/) (2025-04-26)